

Πίστη, υπομονή και βεβαιότητα για τις υποσχέσεις του Θεού (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ Πεμπτούσια

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(Εβρ. 11,9-10 & 32-40)

Στο σημερινό Αποστολικό Ανάγνωσμα ακούσαμε με πόση πίστη ο Αβραάμ και οι απόγονοί του υπάκουαν στη φωνή του Θεού και με πόση υπομονή και βεβαιότητα περίμεναν να εκπληρωθεί η υπόσχεση, που τους είχε δώσει.

Ο Αβραάμ καλείται από τον Θεό να αφήσει, συγγενείς πατρίδα, τα πάντα και να πάει να κατοικήσει σε μια άγνωστη χώρα. Ο Θεός δεν του λέγει για ποιά χώρα τον προορίζει. Τον αφήνει μετέωρο· φύγε, του λέγει και θα σου δείξω τον τόπο που θα εγκατασταθείς. Ο Αβραάμ δεν ρωτάει τον Θεό που θα πάει να ζήσει· εμπιστεύεται σαν το παιδί που είναι πιασμένο από το χέρι του πατέρα του! Κάποτε φθάνει στον τόπο που του υπέδειξε ο Θεός. Ξένος σε άγνωστο μέρος. Πού να εγκαταστήσει την οικογένειά του; Κατοικία δεν υπήρχε. Έστησαν σκηνές κι εκεί έμεινε με τον Ισαάκ

τον γιό του, τον εγγονό του Ιακώβ και ολόκληρη την οικογένειά του (βλ. στιχ. 9). Η ζωή σε σκηνές, βέβαια, δεν ήταν καθόλου εύκολη.

Αλλά τί ήταν εκείνο που έδινε τη δύναμη στον Αβραάμ να αντιμετωπίσει με τόση αποφασιστικότητα και γαλήνη ψυχής τέτοιες ταλαιπωρίες; Την απάντηση μας την δίνει στη συνέχεια ο Απόστολος Παύλος: «Διότι περίμενε να κατοικήσει στην πόλη, που θα είχε στέρεα θεμέλια και που αρχιτέκτονας και δημιουργός της θα ήταν ο ίδιος ο Θεός» (στίχ.10). Έτσι του είχε υποσχεθεί ο Θεός. Και γι αυτό δεν είχε καμμία αμφιβολία. Τώρα αισθανόταν ότι προσωρινά θα έμενε εκεί, δεν τον πείραζε που δεν θα είχε ανέσεις. Τα μάτια του τα είχε στραμμένα στην μόνιμη πόλη, στην ουράνια Πόλη. Αυτό το όραμα της Βασιλείας του Θεού έδινε κουράγιο υπομονή, αντοχή στον Αβραάμ και στους απογόνους του που τον μιμήθηκαν, να αντιμετωπίζουν με θάρρος και αισιοδοξία τις δυσχέρειες της ζωής αυτής.

Αλήθεια, εμείς οι χριστιανοί που έχουμε πιά σαφείς τις υποσχέσεις του Θεού από το αλάνθαστο στόμα του Κυρίου και Θεού μας Ιησού Χριστού, στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, σκεπτόμαστε την μόνιμη πατρίδα που θα κληρονομήσουμε; Ο Απόστολος Παύλος μας υπενθυμίζει: «Δεν έχουμε εδώ μόνιμη πολιτεία, αλλά λαχταρούμε την μελλοντική» (Εβρ. 13,14). Οι θλίψεις, όποιες και αν είναι, έχουν περιορισμένη διάρκεια. Αυτό το πίστευαν και οι χριστιανοί Μάρτυρες, που είχαν μπροστά τους πάντοτε το όραμα του ουράνιου Παραδείσου! Και έτσι έπαιρναν κουράγιο να υπομένουν με γενναιότητα τα βασανιστήρια, όπως οι 40 Μάρτυρες. Τους έρριξαν γυμνούς χειμώνα καιρό στην παγωμένη λίμνη της Σεβαστείας, για

να αργοπεθάνουν από το κρύο· κι εκείνοι έδιναν θάρρος ο ένας στον άλλον λέγοντες· «Δριμύς ο χειμών αλλά γλυκός ο Παράδεισος.»

Πόση δύναμη παίρνουμε σε καιρό θλίψεων, όταν συνειδητοποιούμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου: «όσα υποφέρουμε τώρα στη ζωή αυτή δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που θα αποκαλυφθεί και θα μας δοθεί στη μέλλουσα ζωή» (Ρωμ. 8,18).

Αν έχουμε πάντα τα μάτια της ψυχής προσηλωμένα στην μελλοντική παντοτινή πολιτεία μας και η εδώ προσωρινή ζωή μας θα είναι όμορφη, κάτω από την προστασία και τη χάρη του Θεού.

Θα ήθελα να στρέψουμε την προσοχή μας και σε μιά αποκάλυψη, που κάνει ο Απόστολος Παύλος με τη σημερινή περικοπή που ακούσαμε. Ο Αβραάμ και όλοι οι πρό Χριστού Δίκαιοι και οι Προφήτες ενώ έλαβαν την καλή μαρτυρία ότι με την πίστη τους ευαρέστησαν τον Θεό, δεν απόλαυσαν στον καιρόν τους αυτά που τους υποσχέθηκε ο Θεός, δηλαδή την σωτηρία και την ουράνια πατρίδα (βλ. στίχ. 39). Την σωτηρία θα την χάριζε και σε αυτούς ο Μεσσίας Χριστός με τον ερχομό Του στη γή, με την ενανθρώπησή Του. Η απελευθέρωσή τους από τα δεσμά του θανάτου θα γινόταν με τον θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού. Γι αυτό προσδοκούσαν με λαχτάρα την ημέρα της Γεννήσεως του Χριστού. Έτσι τα Χριστούγεννα είναι υψίστης σημασίας λυτρωτικό γεγονός, όχι μόνον για μάς,

αλλά και για όλους όσους έζησαν προ Χριστού με πίστη στον Θεό, όπως όλοι αυτοί, που ανέφερε ο Απόστολος Παύλος σήμερα. Όλοι οι Προφήτες και Δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης, ενσωματώθηκαν στην θριαμβεύουσα Εκκλησία του Χριστού και μετέχουν των δωρεών του Θεού μαζί με την Υπεραγίαν Θεοτόκον, τους Αγίους Αποστόλους και όλους τους Αγίους. Ήθελε ο Θεός, γράφει ο Απόστολος Παύλος, και οι Δίκαιοι που ανέφερε κι εμείς που πιστεύσαμε στον Χριστό, όλοι μαζί σαν ένα πνευματικό σώμα να χαρούμε τη λύτρωση. Τώρα μεν, ως πρόγευση των μελλόντων αγαθών, κατά δε, την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου να κληρονομήσουμε τα αγαθά της βασιλείας του Θεού, που μας έχει υποσχεθεί.

Ας προετοιμαστούμε, αδελφοί μου κατάλληλα για να υποδεχθούμε το θείον Βρέφος, και μαζί με τον ουράνιο κόσμο να ψάλουμε το «Δόξα εν υψίστοις Θεῷ».